

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ma ducalibus incommoda inferebantur, praefectum eius cum viris sexaginta, sublimi de trabe iussit appendi. Hec prima ducis insignis victoria, magnum illi nomen cum gloria comparauit. Franci tamen, ut fit, in suam retorquent laudem, quod Philippum de Rauensteen equitum praefectum, e suo cornu fugam coegerint inire.

CAPUT XXII.

CVm ageretur septuagesimus octauus post mille quadringentos, in oppido Hallis Magdeburgensis diaecesis florete, du ciues vnu sentirent, misera illos discordia cepit, qua pessundedit, promptissima ad euentadas vrbes causa: Nam proprietarij in salina, genus hominum per opulentiam iners, & superbū, contempserē conciues artisanos: nec qui praeesse debuerant, ita publicis vt priuatis commodis inseruiērint. Contemptus & oppressio exasperauit multitudinem, vt intra mānia grauis tumultuatio oriretur. Audiuere Misnenses principes, ex quibus Ernestus, Ernesti ducis Saxonie electoris filius, (archiepiscopus erat Magdeburgensis) vni sunt prudenter occasione praestita, & urbem intus tumultuantem cinxere exercitu, certi quod ab una parte immitterentur. Facile etiam erat capi, quam nemo satis defenderat, arbitrantibus inuicem inter se & disidentibus, quod ab alterutra parte inuocati principes superuenirent. Sed communitas ipsa & equioribus animis accepit venientes, quod parū habens, parū amitteret: sortem suam, si non meliorem, non posse multo fieri detiorem: quod antè multis in vrbe seruisse tyrannis videbantur, nunc iustis subesse principibus ferrent & quanmiter. Coniecti in vincula primores, argento & auro emunguntur: Multa qua pridē habuissent in salina, sunt archie-

archiepiscopo asscripta, seruata tamen sua cuig³ propriate: Quae verò publicis erant vſibus deputata, principia non proueniunt: Ita, dum superbia praesidentes modum non ponunt, inuenere qui ſerenum inijceret naribus eorū. Coniuari, tripudiare, ſomno longo ſepeliri, omnis eius generis hominum fuit cura: Discite mortales eſſe vigiles, modeſtiam colere, pauperes non temnere, conſilare rebus adhibere, pprīj ordinis metas intueri. Per idem tempus, cūm Ropertus Colonensis archiepiscopus, platus conuentis apud Nuſſiam ſtare recuſaret, dum clām ex partibus Rheni in Westphaliā fugere tentaret, capiſſus capituli iuſſu, ab Hermanno Lantgrauio Haſſiae, qui in obſidione Nuſſia multa fecit inclusus, multa perpeſſus, nē iterū ecclesiā maioribus implicaret laboribus, aſſeruatus eſt diligenter. Sed vbi poſt non proſperata illi apud Nuſſiam bella acceſſit ea calamitas, vt in ſuo viuictus teneretur, ex ipſo animi dolore morbum contraxit, & è vita migrauit. Sufficitur illi Hermannus memo- ratus, qui duro tempore ſtetit pro ecclesiā, princeps de illa, & de omnibus optimè meritus: qui vſq³ hodiē tenet tandem.

CAPVT XXXIII.

Albertus dux Superioris Saxoniae, marchio Misnae, fratris filiam Katharinam, per Rostochium inſigni agmine duxit, ibi nauigium inſcendens, in Daniam Iohanni regis filio nupturam. Multi cum eo fuere comites, aliquanti pontifices: Odingentis equis in- gressus, auratis curribus puellam regiam regio mo- re deduxit. In Copenhauen regia, regum nuptiae ſunt peracta: Quibus principali ritu ſolenniter expletis, in Lubicam redierunt, audi videre imperialem vrbem. Placuere cuncta Alberto principi: ſed diſplicuit ſub-

Kkk 4 terra-